

عنوان مقاله:

جایگاه اصل امر به معروف و نهی از منکر در گسترش امور خیر از منظر شهید مطهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی خیر ماندگار (مطالعه و ارزیابی امور خیر در ایران) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مرتضی گودرزی - گروه مدیریت دولتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

اصل امر به معروف و نهی از منکر یکی از ارکان تعلیمات اسلامی است که به نص صریح متون اسلامی و گفته پیغمبر اکرم (ص) و ایمه معصومین (ع) عمل به این فریضه، امت اسلام را تبدیل به بهترین امت می نماید، باعث ایجاد و تقویت حکومت صالحان، اقامه فرایض دینی، گسترش قسط و عدل، و سامان یافتن امور می شود و اگر این فریضه از میان برود تمام تعلیمات اسلامی از میان رفته است؛ اگر این اصل منسوخ شود جامعه اسلامی به صورتی که باید وجود داشته باشد، هرگز وجود نخواهد داشت. تعاریف، شرایط، و مراتبی که از امر به معروف و نهی از منکر به جامعه معرفی شده است و تصویری که از این فریضه بزرگ در ذهن عموم مردم جامعه است در مقایسه با نتایج و پیامدهای بزرگ و با برکتی که طبق آیات قرآن و روایات در اثر عمل به این فریضه حاصل می شود، همیشه سوال برانگیز و پر ابهام بوده است؛ انتقاد صریح اندشمندان و عالمان دینی پیرامون چگونگی عمل به این فریضه و فقر دیدگاهها نسبت به آن موید این مدعاست. در این مقاله، پس از بررسی دیدگاه شهید مطهری در خصوص اصل امر به معروف و نهی از منکر به عنوان یک واجب شرعی و یکی از اصول خدشه ناپذیر تعلیمات اسلامی، نقش و جایگاه این اصل به عنوان یک مبنای شرعی قدرتمند جهت توسعه و گسترش امور خیر در جامعه اسلامی از منظر استاد شهید مطهری مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

امر به معروف، نهی از منکر، خیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/624230>

